

81. Vestberga - polska

Jag sjunger hi! och jag sjunger hej! Ja, jag sjunger hi och
 hej-san! Di ha bett mej al-le Att jag skol-le tral-le,
 Vill ni hö-re på så säj sa'n, Ser ni hur som bru-en
 Pyn-tad står i skru-en, Ly-ser som en Harr-gåls-
 grind sa'n. Ho ä' smärt ä ra-ker som e Värm-lands-tall,
 Och så snäll ä spa-ker, som e ko i stall, Att ho' ser så
 man-lig ut de'ska-dar ej, Kär-le-ken han ä' ju blind sa'n.

2. Jag sjunger etc.

Strax ve bru'ens si'e
 Står han som har frie.
 Såg ni vackrar' karl? Åh nej — san!
 Bön'ner, åv me' mössan,
 Häls på bru'gums-gössen,
 Stor å stark å full av must — san!
 Han ä grann å ståtlig som e' majstång
 Pröppad full me' älskog, som e' »följe-
 tong»,
 Kors att se hur bäges ögon välve sej,
 De' ä just e' längtans lust — san.

3. Jag sjunger etc.

Bakom stå å niger
 Bru'ens alle piger
 Vackre töser! — nekas ej — san!
 Fia ho' ä' fröken,
 Gusten ser om köken
 Hos den söte Anne-Marie — san!
 Eli ho' ä' läcker som e' duvstek
 Töcker om e' karl, som står på »abethek»
 Åh, de' måtte vara fan te' ljuvli' dryck,
 Så'nner kärleks-ellesir — san.

4. Jag sjunger etc.

Bre've Harrgåls-Jerker.
 Stolte Lars man märker,
 Riddare, som kråme sej — san.
 Prästens fru för resten!
 Klockaren å prästen,
 Som fick dåligt pastorat — san;
 Grannar, herrskapsfolk å gäster många
 fler,
 Sedan ä' dä' jag, som klinkar på klave'r,
 Stackars flicka (gösse) om jag någon
 fästman (fästmö) får
 Blir de' visst e' lång-»sallat» — san.

5. Patron han heter Herrman

Och hustru hans heter Pauline.
 Ho' ä' söt som hönning,
 Han ä' biens könnung.
 Svärmar ljuvt kring hennes blick, — san.
 Di som ej ha' tunge
 Till att skråle, sjunge,
 Di ska' dricke deras skål — san!
 Mätte deras levnad flyte lugn å klar,
 Liksom bäcken mellan gröne ångar far,
 Där ska' våre minnens duva ba'de sej,
 På Westberga harregål — san.

Bernh. Lundbergh.